

Ehli Sünnet Alimleri Birer Işıktır

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Dünya, mayın tarlası gibidir, bu mayınlara çarpmadan karşı tarafa geçmek çok zor bir iştir. Ahiret yolculuğunda, bu mayınlara yerlerini bilen, bize rehberlik yapacak bir mübarek zat elimizden tutmazsa, bu meşakkatli, tehlikelerle dolu yolculukta yürüyebilmemiz imkânsızdır. Işık olmazsa, göz görmez. İnsan kör gibi olur, yolunu bulamaz, hiçbir yere gidemez. Bunun gibi, eğer Peygamberler gelmeseydi, hiç kimse Allahü teâlâyı tanıyamazdı. Önce refik sonra tarik... Yani yoldan önce yol arkadaşı gerekir.

Allahü teâlâ kime ışık nasip ederse, çok şükretmesi gerekir. Behaüddin-i Buhari, İmam-ı Rabbani, Mevlana Halid-i Bağdadi, Seyyid Fehim-i Arvasi hazretleri gibi mübarek zatlar, birer ışıktır.

Bu dünyada Allahü teâlânın bir kuluna en büyük nimeti, böyle mübarek bir rehberi, sevgili bir dostunu ona tanıttımasıdır. İmanımızı, ihlâsımızı, her şeyi onlara borçluyuz. Böyle hocanın hakkı ödenmez; çünkü Peygamber efendimiz, **(Ümmeti arasında peygamber neyse, talebesi arasında hoca odur)** buyuruyor.

Ayağımızı mayınlara bastırmadan, selamle karşıya geçirecek böyle büyük zatlar çok önemlidir. Her birinden Allahü teâlâ razı olsun. Elimizden geldiği kadar dua, tesbihat okuyup sevablarını ruhlarına göndermek, onların gıyabında onlara teşekkür etmek zorundayız; çünkü hadis-i şerifte, **(Eğer biri size bir iyilik yaparsa, siz de teşekkür etmezseniz, Allahü teâlâyı şükretmiş olamazsınız)** buyuruluyor. Yani, bize gelen nimete vesile olan kişiye teşekkür etmedikçe, o nimet için yapacağımız şükrü, Allahü teâlâ kabul etmez.

Böyle mübarek zatların kıymetli kitaplarından Ehl-i sünnet itikadını öğrenmek, ele geçmez bir hazinedir. Peygamber efendimiz, **(Benim ümmetim yetmiş üç fırkaya bölünecek. Bunlardan yetmiş ikisi dalalette olacak, Cennete gidecek olan bir fırkası, “Benim ve eshabımın yolunda gidenler” kurtulacak)** buyuruyor. Yalnız, “benim yolumda” buyurmadı, ayrıca “Eshabımın yolunda” buyurdu. Cenab-ı Hak, **(Sana uyan, bana uymuş olur)** buyuruyor. Resulü de, **(Benim Eshabıma uyan, bana uymuş olur)** buyuruyor. Dolayısıyla Resulullah efendimizle Eshabını ayırmak, dini bölmek, dinden çıkmak demektir. İşte Allahü teâlâ, 73 fırkanın içerisinde bir fırka olan Ehl-i sünnet vel-cemaat fırkasını bize nasip etti. Bu, doğrudan doğruya Cennete gidecek olan bir fırkadır. Bu fırkanın bir mensubu olmak ne büyük saadettir!

Kaynak: dinimizislam.com